

[Askjær Jørgensen]

amter, der ikke får støtte, der betaler, når man vil have, at repræsentanterne skal udpeges inden for de amter, der skal modtage egnsudviklingsstøtte.

Jeg mener, at egnsudviklingsloven hidtil har fungeret sådan, at man har krævet penge op hos virksomheder i visse egne af landet og har givet dem til virksomheder i andre egne af landet. Pengene kan kun komme ét sted fra her i Danmark, de kan kun komme fra produktionen i danske virksomheder. Hvis det endelig var sådan, at de, der betaler, også skulle bestemme, hvor pengene skulle gives, måtte det derfor absolut også være de virksomheder og deres medarbejdere, hvor man kræver skatterne op, som skulle bestemme det.

Det er også lidt trist, når de konservative holder fast på, at de er positive over for egnsudviklingsloven, men aldrig vil fortælle, hvem det reelt er, der betaler det. Der er kun danske virksomheder til at betale noget, som danske virksomheder får. Hvorfor skal vi statsstyre penge fra den ene virksomhed over i den anden? Det er mig ubegribeligt, at man ikke vil sige det.

Therkel Christensen (CD):

Jeg er da meget glad for at få at vide, at jeg har kunnet bekræfte, hvor SF står i forhold til centrum i dansk politik; det glæder mig på hr. Bjørn Poulsens vegne.

Hr. Bjørn Poulsen talte om, at bl. a. CD ville lade arbejdsgiverne gøre, hvad de ville. Der er vi nok ikke helt enige. Vi ser gerne, at medarbejderne tages med på råd. Vi ser gerne, at der laves overenskomster. Vi er bestemt ikke modstandere af noget sådant, og vi ser også gerne, at disse tillidsrepræsentanter får en vis indflydelse. Men vi vil ikke være med til at anfægte arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet; det har hr. Bjørn Poulsen helt ret i. Det vil vi ikke, ud fra den betragtning, at arbejdsgiveren jo ofte har taget en dyr uddannelse og har dyre folk til at hjælpe sig, som har fået en speciel uddannelse, der netop består i at lede og fordele arbejdet på den mest økonomiske måde. Vi må ikke glemme, at der også er nogle, der løber en betydelig økonomisk risiko ved at drive selv en virksomhed med egnsudviklingsstøtte. Derfor har vi altså denne stilling til denne sag.

Der er ikke kommet noget nyt frem her i anden omgang, som ændrer vores holdning til det foreliggende forslag.

Bolvig (RV):

Der er ikke tvivl om, at egnsudviklingsloven har gjort Danmark mindre skævt, at der i en række områder her i landet er skabt muligheder og udvikling, som ikke havde fundet sted, hvis vi ikke havde haft egnsudviklingsloven. Mange af de områder, som har fået denne støtte, er ikke nær så konjunkturfølsomme, som de har været tidligere.

Hr. Bjørn Poulsen mener, at egnsudviklingsloven ikke har været en succes, for han hæfter sig ved, at der i egnsudviklingsområderne stadig er overordentlig høje arbejdsløshedsprocenter, og det tager han så som udtryk for, at loven har været en fiasko.

Jeg vil gerne gøre hr. Bjørn Poulsen opmærksom på, at hvis ikke vi havde fået den støtte i egnsudviklingsområderne, ville vi have set den udvikling, som hærgede disse områder i 1950'erne og 1960'erne, nemlig en fraflytning fra områderne. Det, der er kendetegnende for mange af de steder, hvor man har fået egnsudviklingsstøtte, har jo netop været, at man i modsætning til tidligere har kunnet fastholde sit befolkningstal, og det gætter jeg på at hr. Bjørn Poulsen finder er glimrende og udmærket, men det er en af årsagerne til, at arbejdsløshedsprocenterne ikke er gået så meget ned, som man måske skulle forvente.

Problemet er efter min opfattelse, at den støtte, der er givet, i alt for høj grad er givet kun til de større byer, til magneterne, og at problemerne dermed til en vis grad er blevet større i de samfund, som ligger uden for magneternes rækkevidde. Det er også baggrunden for, at det radikale venstre har stillet forslag om glidende og varierende støttesatser.

Jeg vil lige have lov til en kort bemærkning med hensyn til, hvorvidt udflyttende virksomheder betaler godt eller ikke godt. Ja, hr. Bjørn Poulsen, alt er selvfølgelig relativt, og det var dejligt, om egnsudviklingsområderne lønningmæssigt i det mindste kunne komme op på landsgennemsnittet; det er jo et mål for sådan et samfunds hele udvikling og anstrengelser. Men det er i hvert tilfælde helt klart, at målt med lokale alen er de til-